

Protocol sociale veiligheid De Witte Olifant

Doel van het protocol sociale veiligheid

School is bedoeld om te leren. Dit kan alleen als leerlingen zich veilig voelen op school. De visie en levenshouding van de Kanjertraining vormen het uitgangspunt van ons veiligheidsbeleid. We hebben een duidelijke visie op hoe we met elkaar omgaan en willen graag samen met ouders en kinderen zorgen voor een veilige school. Om de sociale veiligheid in kaart te brengen op school worden twee keer per jaar de vragenlijsten van de Kanjertraining afgenomen.

Uitgangspunten sociale veiligheid

- We willen te vertrouwen zijn

De meeste mensen willen te vertrouwen zijn. Op die manier willen we gezien, gehoord en begrepen worden. We gaan daarom uit van elkaars goede bedoelingen en kijken met vertrouwen naar elkaar en de kinderen. Ons uitgangspunt is daarbij dat je jezelf mag zijn. Doe je niet anders voor dan wie je werkelijk bent, zoals je bent is het goed. En daarmee ben je te vertrouwen.

- Wij, leerkrachten en ouders, zijn samen het gezag van het fatsoen

We zijn gezamenlijk verantwoordelijk voor de opvoeding van de kinderen. Een goede opvoeding richt zich op fundamentele menselijke waarden zoals: liefde, vertrouwen, mededogen, toewijding, verantwoordelijkheid en betrokkenheid in de breedste zin van het woord. Daarom moeten wij, ouders en leerkrachten, duidelijke leiders zijn voor kinderen: wij vertegenwoordigen het gezag van het fatsoen. We laten ons daarbij niet bepalen door negatieve gevoelens zoals angst, onmacht en ergernis. We zorgen voor een veilige sfeer door grensoverschrijdend gedrag op een nette manier zorgvuldig aan te pakken. Daarin werken we samen met elkaar.

- We geven het goede voorbeeld

De kinderen voelen zich veilig als wij het goede voorbeeld geven:

- We gaan respectvol met elkaar om.
- We spreken respectvol over elkaar en de kinderen, ook op sociale media.
- Indien zich een probleem voordoet of als we ons zorgen maken, dan overleggen we met elkaar. We zoeken een oplossing die goed is voor alle betrokkenen en die recht doet aan de situatie.

Vertrouwenspersonen

Op de Witte Olifant zijn er twee vertrouwenspersonen die bereikbaar zijn voor leerlingen, teamleden en ouders. Dit zijn Maryse Bakels en Chantal Koeman. De vertrouwenspersonen stellen zich elk jaar aan het begin van het schooljaar voor aan alle groepen en leggen uit hoe kinderen contact met hen kunnen opnemen en wat hun rol is binnen de school. Deze informatie wordt ook naar ouders gecommuniceerd. De vertrouwenspersonen gaan bij een contact aanvraag altijd eerst in gesprek met desbetreffende persoon. Mogelijk kunnen zij zelf een rol spelen in het oplossen van een probleem, maar zij kunnen ook doorverwijzen naar de juiste personen of routes als dat nodig is. Het protocol sociale veiligheid bevat het document conflictbeheersing op de Witte Olifant en het pestprotocol.

Conflictbeheersing op de Witte Olifant

Stap 1. Is het gedrag van de leerling een probleem?

Stap 2. Het geven van correcties dichtbij het kind. (contact maken met het kind, niet over de klas heen)

Stap 3. Maak gebruik van leidertaal ('Je gaat zitten en kijkt me aan') Gebruik de ik-boodschap. Spreek de benzinepompen aan. Vraag naar de wil van het kind. Wat is de bedoeling van het gedrag? Bijv. Is het jouw bedoeling om de les te verstoren?

https://kanvas.kanjertraining.nl/materiaal/materiaal_voor_leerkrachten

Stap 4. Zet het kind dichtbij voor je neer op een stoel. Rug is naar de klas, gezicht is naar de leerkracht.

Stap 5. Ga niet de strijd aan met het kind, dan lijdt het kind ook geen gezichtsverlies. Zet bijv. een stoel neer en zeg ik vertrouw erop dat jij binnen 5 minuten op die stoel daar zit.

5 is het ideale getal dus 5 seconden, 5 minuten etc. Terugtellen werkt beter dan vooruit tellen.

Stap 6. Consequenties stellen als het gedrag van het kind aanhoudt. Kies consequenties die in verhouding zijn en in lijn van het gebeurde liggen. Probeer altijd straffen of consequenties te voorkomen als dit mogelijk is. Probeer de focus te leggen op het goede gedrag belonen en maak alleen in het uiterste geval gebruik van een consequentie. Maak bij conflicten gebruik van herstelgebaren. Zie document conflictbeheersing en mediation van de Kanjertraining:

<https://kanvas.kanjertraining.nl/materiaal/handleiding>

Stap 7. Als de consequentie geen effect heeft in de klas. Als je een kind uit de klas wilt verwijderen of als een kind dit weigert dan roep je de hulp van een collega in. Vraag aan een ander kind uit de klas of hij of zij je collega wil halen. Jij blijft zelf bij de situatie en bij de groep om de veiligheid te bewaken. Het is belangrijk dat deze collega het kind komt ophalen en een neutrale time out plek biedt. Gebruik hierbij korte duidelijke zinnen en neem geen stelling in een conflict of strijd op dat moment. De eigen leerkracht van de leerling die tijdelijk uit de klas wordt gehaald bepaalt wanneer de leerling weer terugkomt. Hierbij geldt een maximum van 20 minuten.

Stap 8. Als het nodig is wordt er door de groepsleerkracht contact opgenomen met ouders diezelfde dag.

Stap 9. Als het nodig is kan de leerkracht overleggen met ib en de directie over vervolgstappen en betrokkenheid van ib en/of directie in oudergesprekken.

Stap 10. Interne schorsing. Als het met een leerling niet meer gaat in de groep dan kan er tijdelijk worden overgegaan op een interne schorsing. De leerling zal dan een periode in een andere groep op school worden opgevangen. Hierbij is het belangrijk dat er twee jaar verschil is tussen de leerling en de groep die de leerling opvangt. Dit kan twee jaar jonger of twee jaar ouder zijn. Hierbij kunnen afspraken gemaakt worden over de begeleiding van deze leerling in de opvanggroep.

Algemene aandachtspunten:

- Als er een conflict is en er is gevaar voor de rest van de groep, ga dan weg met je groep uit die ruimte als het niet lukt om de betreffende leerling uit een ruimte te verwijderen. Kies voor de veiligheid van de groep op dat moment.
- Maak gebruik van herstelgebaren bij een conflict tussen kinderen om de band te herstellen. Kinderen maken het op deze manier goed met elkaar. Ze kunnen bijvoorbeeld samen iets

leuks doen om de band te herstellen bijvoorbeeld een spelletje samen spelen of iets moois voor elkaar maken etc.

- Kinderen kunnen maximaal 3x uit de klas worden verwijderd, daarna moet er gekeken worden naar welke maatregelen er nodig zijn in overleg met de ib'ers en directie. De verwijdering uit de klas is minimaal 5 minuten en maximaal 20 minuten.
- Als het vaak escaleert met een leerling en de veiligheid van de leerling en de groep in het geding is dan kun je afspraken maken met ouders over bijvoorbeeld het vastpakken van het kind. Je zet dan vooraf op papier of je een kind mag vastpakken en op welke manier je dat doet en laat ouders dit ondertekenen. Dit geldt ook voor bijvoorbeeld het filmen van gedrag. Als je ouders wil laten zien wat er gebeurt in situaties en je wil dat een keer filmen of ouders vragen of je iets kan filmen. Zet het van te voren op papier en laat ouders hiermee eerst instemmen door dit document te ondertekenen.
- Vraag in de aanpak van conflictgedrag altijd naar de bedoeling van het gedrag van het kind. Is het je bedoeling om de les te verstoren? Is het je bedoeling om een ander kind verdrietig te maken? etc.
- Bij chronisch grensoverschrijdend gedrag kan de puppy training worden ingezet. Zie hiervoor het document van de Kanjertraining over de puppy training:
<https://kanvas.kanjertraining.nl/materiaal/interventies>
- Bij specifieke conflicten zoals meidenvenijn dan kun je gebruik maken van de aanpak die de Kanjertraining biedt op het gebied van deze specifieke problemen. Zie:
<https://kanvas.kanjertraining.nl/materiaal/interventies>

Vuistregels voor straffen vanuit de Kanjertraining:

1. Als je vindt dat een leerling een consequentie of strafmaatregel verdient zet die dan ook in. Ermee dreigen, maar niet uitvoeren werkt averechts.
2. Zorg dat je de goede straft. Dus spreek situaties uit met kinderen om te begrijpen wie welk aandeel had. Mocht je hier een vergissing in maken spreek dan ook uit dat je een fout hebt gemaakt, zodat een kind geen gezichtsverlies lijdt.
3. Straf alleen als er duidelijk een overtreding wordt begaan door de leerling en geef gelegenheid tot een weerwoord. Hou hierbij eventueel rekening met straatcultuur en eer.
4. Ben bereid om te kijken naar je eigen handelen als leerkracht. zie:
https://kanvas.kanjertraining.nl/materiaal/materiaal_voor_leerkrachten
5. Hoe spaarzamer je met straffen bent hoe meer indruk het maakt als het een keer gebeurt.
6. Zorg dat een time out geen prettige aangelegenheid is, maar een neutrale opvangplek.
7. Bespreek de straf altijd na met een leerling.
8. Straf niet te lang.
9. Straf niet te veel.
10. Straf zo snel mogelijk na een incident.
11. Leg bij het geven van een strafmaatregel uit waarom een leerling gestraft wordt en benoem hierbij ook altijd het gewenste gedrag dat je wel wil zien.
12. Laat een straf altijd in werking gaan als duidelijk omschreven probleemgedrag zich voordoet. Dit schept duidelijkheid en is consequent voor het kind.

Straffen die we op De Witte Olifant niet gebruiken:

- Lang nablijven. Als je een kind wil laten blijven na school , stel ouders op de hoogte en spreek een redelijke tijd af dat het kind op school moet blijven.
- Als er iets in de klas gebeurt kan een leerling niet gestraft worden door bijv. niet naar de gymles of Bevo te mogen. Pas consequenties toe in de setting en met de leerkracht, waarbij een incident heeft plaatsgevonden.
- Kinderen lang op de gang laten zitten. Max 15 minuten. Geef een kind weer de gelegenheid om terug te kunnen keren in de groep.
- Laat kinderen geen tekst overschrijven als straf.

Pestprotocol De Witte Olifant

Waarom een pestprotocol?

Wij vinden dat school bedoeld is om te leren en dit kan alleen als kinderen zich veilig voelen. Ons uitgangspunt is dat wij de kinderen een veilig pedagogisch klimaat willen bieden, waarin iedereen zich harmonieus en op een positieve wijze kan ontwikkelen.

De visie en levenshouding van de Kanjertraining vormen het uitgangspunt van ons veiligheidsbeleid. We hebben een duidelijke visie op hoe we met elkaar omgaan en willen graag samen met ouders en kinderen zorgen voor een veilige school.

De speerpunten hierbij zijn:

- We willen te vertrouwen zijn en gaan uit van elkaars goede bedoelingen
- Wij als schoolteam en ouders, zijn samen het gezag van fatsoen
- In elke groep worden gedragsregels opgesteld en deze zijn zichtbaar in de klas.
- Als er sprake is van pesten dan wordt het anti pestprotocol ingezet en wordt er door de leerkracht contact opgenomen met ib en of directie.
- We nemen twee keer per jaar de vragenlijsten van de Kanjertraining af om de sociale verhoudingen en veiligheid te waarborgen in de groepen.

Wat is de inhoud van het pestprotocol?

Het pestprotocol vormt de verklaring van de vertegenwoordigers van de school en de ouders, waarin is vastgelegd dat men pestgedrag op school niet accepteert en volgens een vooraf bepaalde handelwijze gaat aanpakken.

Het team wil voor alle kinderen die de school bezoeken een veilige school zijn.

Dit betekent dat de school expliciet stelling neemt tegen pestgedrag en concrete maatregelen voorstelt bij voorkomend pestgedrag.

Uitgangspunten van het pestprotocol

- Als pesten en pestgedrag plaatsvindt, ervaren we dat als een probleem op onze school zowel voor de leerkrachten als de ouders, de kinderen, de gepeste kinderen, de pesters en de 'zwijgende' groep kinderen.
- De school heeft een inspanningsverplichting om pestgedrag te voorkomen en aan te pakken door het scheppen van een veilig pedagogisch klimaat waarbinnen pesten als ongewenst gedrag wordt ervaren en in het geheel niet wordt geaccepteerd.
- De school moet tijdig inzien en alert zijn op pestgedrag in algemene zin. Indien pestgedrag optreedt, moet duidelijk stelling en actie ondernomen worden tegen dit gedrag.
- Wanneer pesten, ondanks alle inspanningen (weer) optreedt, voert de school de uitgewerkte protocollaire procedure uit.
- Dit pestprotocol wordt door het hele team en de oudervertegenwoordiging onderschreven en maakt deel uit van de schoolgids.

Plagen en pesten, wat is daar het verschil tussen?

Iemand op het schoolplein een stevige duw geven kan plagen zijn, maar het kan net zo goed gaan om echt pestgedrag. We spreken over plagen wanneer kinderen min of meer aan elkaar gewaagd zijn en het vertoonde gedrag een uitnodigend karakter heeft om iets terug te geven vanuit een onschuldige sfeer. Het gaat dan om een prikkelend spelletje, dat door geen van de betrokkenen als bedreigend of echt vervelend wordt ervaren. Er is sprake van een pedagogische waarde: door elkaar eens uit te dagen leren kinderen heel goed om met allerlei conflicten om te gaan. Dat is een vaardigheid die ze later in hun leven van pas komt bij conflicthantering, waar iedereen in zijn leven

mee te maken krijgt. Vanuit de Kanjertraining leren de kinderen het verschil in gedragingen en de aanpak om grenzen aan te geven.

Voorbeelden van specifiek pestgedrag

Verbaal:

- Vernederen: "Haal jij de ballen maar die over de lijn gaan, je kunt niet goed genoeg voetballen om echt mee te doen".
- Schelden: "Viespeuk, etterbak, mietje" enz.
- Dreigen: "Als je dat doorvertelt, dan grijpen we je."
- Belachelijk maken, uitlachen bij lichaamskenmerken of bij een verkeerd antwoord in de klas.
- Kinderen een bijnaam geven op grond van door de kinderen als negatief ervaren kenmerken (rooie, dikke, dunne, flapoor, centenbak enz.).
- Gemene briefjes schrijven om een kind uit een groepje te isoleren of echt steun te zoeken om samen te kunnen spannen tegen een ander kind.

Fysiek :

- Trekken en duwen of zelfs spugen.
- Schoppen en laten struikelen.
- Krabben, bijten en haren trekken.

Intimidatie:

- Een kind achterna blijven lopen of een kind ergens opwachten.
- Iemand in de val laten lopen, de doorgang versperren.
- Dwingen om bezit dat niet van jou is af te geven.
- Een kind dwingen bepaalde handelingen te verrichten, bijvoorbeeld geld of snoep meenemen.

Isolatie:

- Steun zoeken bij andere kinderen: zorgen dat het kind niet wordt uitgenodigd voor partijtjes en leuke dingetjes.
- Uitsluiten: het kind mag niet meedoen met spelletjes, niet meelopen naar huis, niet komen op een verjaardag.

Stelen of vernielen van bezittingen:

- Afpakken van schoolspullen, kleding of speelgoed.
- Beschadigen en kapotmaken van spullen: boeken bekladden, schoppen tegen en gooien met een schoeltas, banden van de fiets lek steken.

Cyberpesten

- Het ongevraagd tonen van foto's of film op het internet.
- Andere kinderen doelbewust pesten via sociale media (Hyves, Twitter etc.)

Het specifieke van pesten is gelegen in het bedreigende en vooral **systematische** karakter. We spreken van pestgedrag als het gedrag **regelmatig** plaatsvindt, waardoor de veiligheid van de omgeving van een kind wordt aangetast. De inzet van het pestgedrag is altijd macht door intimidatie. Bij dit echte pestgedrag zien we ook altijd de onderstaande rolverdeling terug bij een aantal betrokkenen.

De betrokkenen

Het gepeste kind

Sommige kinderen hebben een grotere kans om gepest te worden dan anderen. Dat kan komen door uiterlijke kenmerken maar het heeft vaker te maken met vertoond gedrag, wijze waarop gevoelens worden beleefd en de manier waarop dat geuit wordt.

Kinderen die gepest worden doen soms andere dingen dan de meeste leeftijdgenoten in hun omgeving. Ze spelen een ander instrument, doen aan een andere sport of zitten op een andere clubje. Ze zijn goed in vakgebieden of juist niet goed. Er zijn helaas aanleidingen genoeg om door

anderen gepest te worden mits de pesters daar de kans voor krijgen vanuit de situatie. Veel kinderen die worden gepest hebben een beperkte weerbaarheid. Ze zijn niet in staat daadwerkelijk actie te ondernemen tegen de pestkoppen en stralen dat dan ook uit naar hun kwelgeesten. Vaak zijn ze angstig en onzeker in een groep, ze durven weinig of niets te zeggen, omdat ze bang zijn om uitgelachen te worden. Deze angst en onzekerheid worden verder versterkt door het ondervonden pestgedrag, waardoor het gepeste kind in een vicieuze cirkel komt waar het zonder hulp zeker niet uitkomt.

De pesters

Kinderen die pesten zijn vaak juist fysiek wel de sterksten uit de groep. Ze kunnen zich permitteren zich agressiever op te stellen en ze reageren dan ook met dreiging van geweld of de indirecte inzet van geweld. Pesters lijken in eerste indruk populair te zijn in een klas, maar ze dwingen hun populariteit in de groep af door te laten zien hoe sterk ze zijn en wat ze allemaal durven. Met het vertoonde pestgedrag gaat ze dat gemakkelijk af en ze krijgen andere kinderen mee bij het gedrag naar een slachtoffer. Pesters hebben vaak ook feilloos in de gaten welke kinderen gemakkelijk aan te pakken zijn. De zwigende meerderheid en potentiële meelopers krijgen een keuze die onuitgesproken wordt opgelegd en die aan duidelijkheid niet te wensen overlaat: Je bent voor of je bent tegen me. Hier gaat een grote dreiging uit naar de gezamenlijke omgeving van pester en slachtoffer.

Het komt ook regelmatig voor dat een pestkop een kind is dat in een andere situatie zelf slachtoffer is of was. Om te voorkomen weer het mikpunt van pesten te worden, kan een kind zich bijvoorbeeld in een andere omgeving dan die van zijn slachtofferrol, vervolgens als pester gaan opstellen en manifesteren.

Meisjes pesten minder openlijk dan jongens en vaak op een subtielere manier. Ze pesten meer met woorden, maken geniepige opmerkingen of sluiten andere kinderen buiten. Meisjes opereren minder individueel en meer met groepsvorming in de zin van er al dan niet bij te horen. Fysiek geweld komt bij deze groep pesters veel minder voor.

De meelopers en anderen

De meeste kinderen zijn niet direct betrokken bij pesten in de directe actieve rol van pester. Sommige kinderen behouden enige afstand en andere kinderen doen incidenteel mee. Dit zijn de zogenaamde "meelopers". Er zijn ook kinderen die niet merken dat er gepest wordt, of er zijn kinderen die het niet willen weten dat er gepest wordt in hun directe (school)omgeving.

Het specifieke kenmerk van een meeloper is de grote angst om zelf in de slachtofferrol te geraken. Maar het kan ook zijn dat meelopers stoer gedrag wel interessant vinden en denken daardoor in populariteit mee te liften met de pester in kwestie.

Vooral meisjes doen nogal eens mee met pesten om een vriendin te kunnen behouden. Als kinderen actiever gaan mee pesten in een grotere groep, voelen ze zich minder betrokken en verantwoordelijk voor wat er met pesten wordt aangericht. Alles wat in een groep gebeurt laat het individueel denken meer en meer achter zich en zo kan met name groepsgedrag leiden tot excessen die achteraf voor iedereen inclusief de pesters onacceptabel zijn.

Het heeft absoluut zin om daadwerkelijk op te staan tegen het pesten. Zodra andere kinderen het gepeste kind te hulp komen of tegen de pesters zeggen dat ze moeten ophouden, kan de situatie aanzienlijk veranderen.

Kinderen die pestgedrag signaleren en dit bij de leerkracht aangeven vervullen dus een belangrijke rol. Ook de ouders kunnen een belangrijke rol spelen. Ouders van kinderen die gepest worden en die dit probleem met de school willen bespreken, zijn natuurlijk altijd emotioneel bij het onderwerp betrokken. De gevoelde onmacht bij deze ouders wordt door hen sterk ervaren en is niet altijd een goede leidraad tot een rationeel handelen. De ouder wil maar een ding en dat is dat het pestgedrag ogenblikkelijk stopt. Ouders van kinderen die niet direct bij het pesten zijn betrokken, kunnen meer afstand nemen. Daardoor zijn ze beter in staat om duidelijk te maken aan hun kind dat er iets aan het pesten gedaan moet worden. Dit is ook in het belang van de opvoeding en ontwikkeling van hun

eigen kind. Als er in de omgeving van een kind gepest wordt, heeft het kind zelf ook last van een onveilige, onprettige sfeer in de groep of de klas.

Plan van aanpak als pesten geconstateerd wordt:

Wanneer we pestgedrag vermoeden, treedt degene die dit signaleert onmiddellijk in actie. In overleg met ib en directie wordt een vervolgroute uitgestippeld. In deze vervolgroute volgen we een meersporige aanpak waarin we onderscheid maken in activiteiten gericht op:

- de pester(s);
- het gepeste kind;
- de ouders;
- de meelopers en anderen;
- het schoolteam.

Bij twijfel over de vraag of er sprake is van pesten, vindt altijd een nader onderzoek plaats, hierbij kan het pestkwartet worden ingezet om rollen die worden aangenomen door de kinderen te verduidelijken. Wordt er tot onderzoek overgegaan, dan zullen ouders van het vermoedelijke slachtoffer en de eventuele dader als eersten en afzonderlijk worden betrokken bij het onderzoek en de vervolgactiviteiten.

Preventieve maatregelen:

1. De leerkracht bespreekt met de leerlingen de algemene afspraken en regels in de klas als normaal gebruikelijk aan het begin van het schooljaar. Het onderling plagen en pesten wordt hier benoemd en besproken in alle groepen van de school en vanaf groep 1 t/m 8 worden de 10 gouden regels van het pestprotocol bij aanvang schooljaar expliciet besproken.
2. Indien de leerkracht aanleiding daartoe ziet, besteedt hij/zij expliciet aandacht aan pestgedrag in een groepsgesprek.
3. De school werkt met de methode "Kanjertraining"; waarin sociaal-emotioneel gedrag wordt behandeld.

Repressieve maatregelen:

1. Indien er sprake is van incidenten betreffende pestgedrag wordt dat met de betrokken kinderen besproken door de leerkracht van het kind. Dit gesprek staat niet op zichzelf maar wordt regelmatig herhaald om het probleem aan te pakken. Van dit gesprek worden aantekeningen gemaakt in het kinddossier in ParnasSys van zowel de pester als het gepeste kind.
2. Indien er sprake is van herhaald pestgedrag worden de ouders van de pester in het bijzijn van de pester op de hoogte gesteld van de ongewenste gebeurtenissen in een gesprek op school. Aan het eind van dit oudergesprek worden de afspraken met de pester uitdrukkelijk doorgesproken en ook vastgelegd. Ook de op te leggen sancties bij overtreding van de afspraken worden daarbij vermeld. Gedacht kan worden aan uitsluiting van met name de situaties die zich in het bijzonder lenen voor pestgedrag. Bijvoorbeeld: buitenspelen, overblijven, excursies, schoolreisjes en bibliotheekbezoek, e.d. Verder gedacht worden aan: het verplicht lezen van relevante literatuur of een schrijfopdracht. De ib'ers en directeur van de school worden uiterlijk in dit stadium op de hoogte gesteld van de gesprekken met de kinderen en de ouders en kan de gemaakte afspraken terugvinden in ParnasSys.
3. Indien het probleem zich toch blijft herhalen, meldt de leerkracht dit gedrag aan de ib'ers en directeur van de school. De leerkracht overhandigt de directeur een gedocumenteerd protocol met daarin de data van de gebeurtenissen, de data en inhoud van de gevoerde gesprekken en de vastgelegde afspraken zoals die gemaakt zijn om het pesten aan te pakken.
4. De directeur maakt met ouders een afspraak voor een gesprek op school. Ook het kind kan in dit eerste gesprek met ib en directie betrokken worden. De ib'ers en directeur gaan uit

van het opgebouwde archief van de leerkracht en vult dit archief verder aan met het verloop van de gebeurtenissen.

5. Met behulp van de BPO'er (begeleider passend onderwijs) kan er een traject geweldloos verzet worden ingezet, waarbij op een oplossingsgerichte wijze met een groep wordt gewerkt aan een betere groeps sfeer en de aanpak van pestgedrag.
6. Indien het gedrag niet verbetert kan er een verwijzing plaatsvinden naar een maatschappelijk zorgsysteem.
7. Een en ander wordt zorgvuldig gedocumenteerd in ParnasSys.
8. Indien het pestgedrag van de pester niet aanzienlijk verbetert, en/of de ouders van het kind werken onvoldoende mee om het probleem ook aan te pakken kan de directeur van de school overgaan tot bijzondere maatregelen als daar zijn: isoleren van de pester of een tijdelijke uitsluiting van het bezoeken van de lessen van de school met een maximum van drie dagen, als omschreven in de schoolgids en het schoolplan.

Vertrouwenspersonen

Op de Witte Olifant zijn er twee vertrouwenspersonen die bereikbaar zijn voor leerlingen, teamleden en ouders. Dit zijn [Maryse Bakels](#) en [Chantal Koeman](#). De vertrouwenspersonen stellen zich elk jaar aan het begin van het schooljaar voor aan alle groepen en leggen uit hoe kinderen contact met hen kunnen opnemen en wat hun rol is binnen de school. Deze informatie wordt ook naar ouders gecommuniceerd. De vertrouwenspersonen gaan bij een contact aanvraag altijd eerst in gesprek met desbetreffende persoon. Mogelijk kunnen zij zelf een rol spelen in het oplossen van een probleem, maar zij kunnen ook doorverwijzen naar de juiste personen of routes als dat nodig is.

Bij ons op school...

- mag iedereen zichzelf zijn;
- spelen en werken we samen;
- gaan we respectvol om met spullen van onszelf en de ander;
- noemen we elkaar bij onze eigen naam;
- hebben we plezier en lachen we met elkaar;
- lossen we ruzies samen op en als dat nodig is vragen we de leerkracht om hulp;
- bespreken we het met de leerkracht als we zien dat iemand gepest wordt;
- maken we in elke klas de gouden regels waar we ons aan houden.

Anti-pest coördinator: Iris de Zoete

